

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.209/2022/4.

A felperes:

(felperes neve) ((fp.lakcíme).)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Mosonyi Csaba és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Mosonyi Csaba; (iroda címe).)

Az alperes:

(alperes neve) ((alperes lakcíme).)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Igaz Ferenc ügyvéd ((ügyvéd címe).)

A per tárgya:

Személyiségi jogok megsértése és sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 5.P.21.571/2019/91.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Felperes, 5.P.21.571/2019/93.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben az alábbiak szerint megváltoztatja.

Az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft-ra, az államnak fizetendő elsőfokú illeték összegét 150 000 (százötvenezer) Ft-ra felemeli, a felperes által fizetendő elsőfokú illeték összegét 210 000 (kettőszáztízezer) Ft-ra leszállítja.

Mellőzi a felperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 198 356 (százkilencvennyolcezer-háromszázötvenhat) Ft perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6000 (hatezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 224 000 (kétszázhuszonnégyezer) Ft fellebbezési illetékből a felperes 120 000 (százhuszezer) Ft-ot, az alperes 104 000 (száznégyszer) Ft-ot köteles megfizetni a Magyar Államnak az adóhatóság felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A peres felek 2016. december 31-től 2017. január 1. napjára virradó éjjel külön-külön szilveszteri rendezvényen vettek részt (település neve)on. Mindketten nagyobb mennyiségű szeszes italt fogyasztottak. A hajnali órákban a felperes levetette a pólóját, izmait mutogatta, erős emberként kezdett viselkedni, ami miatt többekkel szóváltásba került. Ekkor László Róbertné felajánlotta a felperesnek és a barátnőjének, hogy hazaviszi őket, ezért mindhárman elindultak a parkolóban álló gépkocsihoz. Az alperes a parkolóban tartózkodott és odalépett a felpereshez, többször is kezet nyújtott neki, azonban a felperes a kézfogást nem fogadta el. Ekkor az alperes egyszer meglökte a felperest a mellkasán, aki ettől hanyatt esett és a fejét a parkoló betonburkolatába ütötte. Ennek következtében rövid időre az eszméletét elvesztette. Az esés következtében jobb oldali koponyatörést, a baloldali agyhártya és lágy agyburok kettőzeti bevézését, a bal agyfélteke vizenyösségét, a jobb oldalon a középfül üregének vézését szenvedte el.

[2] A (X) Járásbíróság (...)/11. számú jogerős ítéletében az alperest a fenti magatartása miatt súlyos testi sértés büntetének elkövetése miatt mondta ki bűnösnek. Döntését a büntetőeljárásban beszerzett és kiegészített szakvéleményre alapította. A 2017. április 25. napján kelt O-308/2017. számú orvosszakértői vélemény a felperes sérüléseinek gyógytartamát körülbelül 30 napban határozta meg. Egyebek mellett megállapította, hogy a jobb fül halláscsökkenése tekintetében maradandó fogyatékoság kialakulása nem zárható ki, e vonatkozásban a sérülést követő kb. 8-10 hónappal elvégzett fül-orr-gégészeti és audiológiai szakorvosi vizsgálat eredménye az irányadó.

[3] A felperes 2017. január 4-5-e között kórházi ápolásban részesült, ezt követően három hétig otthonában gyógyult. 2017. november 2. napjáig négy alkalommal jelent meg különböző egészségügyi intézmények fül-orr-gégészeti, audiológiai és idegsebészeti szakrendelésén.

[4] A 2017. november 2-án kiállított ambuláns kezelőlap hallásvizsgálatot és belső fül CT vizsgálatot írt elő annak megállapítása érdekében, hogy a korábbi sérülés mennyiben lehet egyenes oksági összefüggésben az esetleges halláskárosodással. Az előírt vizsgálatok azonban nem történtek meg.

[5] A felperes jobb fülében 125-1000 Hz terjedelemben közepes-nagy fokú, 2000-8000 Hz terjedelemben súlyos fokú kevert típusú (vezetési és az idegi) halláskárosodás állapítható

meg. A vezetékes halláskárosodás oka, hogy a hangok a külső vagy középfülben található mechanikus akadályok miatt nem tudnak a belső fülbe jutni, például fertőzés vagy gyulladás okán. Az idegi hallásvesztést a belső fülben található, az ún. szőrsejtek károsodása, esetleges elhalása idézi elő. A szőrsejtek közvetítik ugyanis a hallással kapcsolatos információt az agy feldolgozó területéhez.

[6] A felperes halláskárosodása dominánsan vezetékes típusú, de a halláskárosodás maradandóságát az idegi komponens eredményezi, ez okozza az 5 %-os mértékű munkaképességcsökkenést is.

[7] A csontvezetékes hallásjavító készülék implantációja nagy valószínűséggel a vezetékes hallásvesztés miatti károsodás mértékét javítaná.

A kereset és az ellenkérelem

[8] A felperes megváltoztatott keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a tényállásban írt magatartásával megsértette a testi épséghez és egészséghez való személyiségi jogát, továbbá kötelezze 6 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére. Marasztalja továbbá a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM r.) 3. § (2) bekezdése alapján 300 000 Ft + áfa ügyvédi munkadíjból és a tárgyaláson való megjelenésével felmerült alkalmanként 30 000 Ft perköltségében.

[9] Keresetének indokolása szerint a bántalmazás miatt maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást, jobb fülének halláskárosodását szenvedte el. Mindez mindennapi életvitelét (kommunikáció a társaskapcsolataiban, munkavégzés során; járművezetés; nyelvtanulás) megnehezíti, személyisége megváltozott, visszahúzódóbbá, zárkózottabbá vált.

[10] Az alperes ellenkérelmében vitatta a kereset jogalapját, azt, hogy a felperes halláskárosodást szenvedett, továbbá hogy az a magatartásával okozati összefüggésben keletkezett. A felperes maga is közrehatott a károsodás bekövetkeztében, e körben ittasságára, valamint arra hivatkozott, hogy nem végeztette el az előírt hallás- és belső fül CT vizsgálatát, továbbá a hallásának javulását eredményező implantátum beépítésétől elzárkózott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a 2017. január 1. napján elkövetett bántalmazással megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, valamint kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1 200 000 Ft összegű sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 288 000 Ft, az alperest 72 000 Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére kötelezte, marasztalta továbbá a felperest az alperes 71 533 Ft-ban meghatározott perköltségében.

[12] Rámutatott, jogerős büntető ítélet állapította meg, hogy a bűncselekmény elkövetése a felperes testi épsége sérelmével járt, ezért a perben a testi épséghez és az egészséghez fűződő személyiségi jog megsértése nem volt vitatható, ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértést mint objektív jogkövetkezményt megállapította.

[13] A perben igazságügyi orvosszakértői véleményt szerzett be a büntetőeljárásban is eljáró szakértő kirendelésével, az írásban és szóban kiegészített szakvéleményt ítélezése alapjául fogadta el.

[14] A szakértői vélemény alapján bizonyítottnak tekintette, hogy az alperes magatartásával okozati összefüggésben a felperes sérelemdíj megállapításának alapjául szolgáló hátrányt szenvedett. Rámutatott, a maradandó fogyatékoságnak minősülő halláskárosodás, amely egyben 5 %-os mértékű munkaképesség-csökkenést is eredményez, nem tekinthető bagatell hátránynak, ezért az sérelemdíjjal kompenzálendő. A felperes által megjelölt elszenvedett hátrányt a meghallgatott tanúk vallomása ((tanú 1., 2. és 3. neve))

alapján bizonyítottanak fogadta el. Rámutatott, a tanúk vallomása alátámasztotta azt a felperesi előadást, hogy a halláskárosodás lelkileg megviselte, magába roskadt, az eset óta hangulata ingadozó, zárkózottabb, visszahúzódnóbb lett. Ezek a szakértői véleménnyel egyezően igazolják a halláskárosodás a mindennapi kommunikációban nehézséget okoz, mert hallása a beszédtartományban károsodott. Elfogadta azt a felperesi előadást is, hogy a hátrány a munkavégzés során is jelentkezik, hiszen munkáltatója utasításait nehezen érti meg, munkatársaival való beszélgetéskor a fejét folyamatosan a beszélő irányába kell fordítania, a járművezetés szintén nagyobb odafigyelést igényel. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a felperes a külföldi munkavégzése miatt szükséges nyelvtanulása ugyancsak nehézséget szenved, továbbá hogy a maradandó fogyatékoságát viszonylag fiatal életkorában szenvedte el.

[15] Értékelte, hogy munkavállalásban, magánéleti, baráti kapcsolataiban a halláskárosodás nem játszott szerepet. Kiemelte, a felperes helyzetét megpróbálja elfogadni, amit alátámaszt, hogy betegségére 2017. november 2-i vizsgálat óta nem fordított különös figyelmet.

[16] Az alperes hivatkozása kapcsán utalt arra, a sérelemdíj tekintetében a károsulti közrehatás jogintézménye nem értékelhető. Az alperes által e körben előadottak a sérelemdíj összegét csökkentő tényezők, melyet az alperesnek nem sikerült bizonyítania. Rámutatott, a szakértő szerint általánosságban megállapítható, hogy hirtelen történt mellkason lökés ittasság nélkül is hanyatt esést eredményezhet, ha az a sértettet felkészülés nélkül éri. Nem talált megállapíthatónak a felperes részéről olyan provokatív magatartást sem, amely az alperesi fellépést indokolhatta. A szakértői vélemény cáfolta, hogy a 8-10 hónapra elrendelt fül-orr-gégészeti és az audiológiai szakorvosi vizsgálat elmaradása a felperes állapotát befolyá(település neve)a volna. Rámutatott arra, hogy a szakértői véleményből kitűnően az implantátum az ún. vezetékes halláskárosodás javulását eredményezhetné, azonban a szakértő megállapította, hogy a felperes sérülése komplex hatást eredményezett mind a vezetékes, mind pedig az idegi halláskárosodásban. A maradandó halláskárosodást az idegi komponens határozza meg. Jelentőséget tulajdonított annak a felperesi előadásnak, hogy az implantátumhoz kívülről a fül mellé helyezett több cm széles hallókészülék társul, amely különösen fiatal korára tekintettel őt zavarná. Nem hagyhatók figyelmen kívül az implantátum bevezetésével járó műtéti kockázatok sem, így a gyógykezelés ezen módjának elmulasztását nem találta alkalmasnak a kereset elutasítására, azt mint a sérelemdíj mértékét meghatározó egyik körülményt értékelte. Utalt arra, a bírói gyakorlat hasonló jellegű testi épség és egészség sérelmével járó személyiségi jogsértések kapcsán 1 000 000 – 1 500 000 Ft közötti összeget tekint megítélhetőnek. E határok között a jogsértés súlyára, annak felperesre és környezetére gyakorolt hatására, kis részben a maradandó fogyatékoságra, annak összegét az ítélet hozatalának időpontjában fennálló értékviszonyok alapján 1 200 000 Ft-ban ítélte arányosnak.

[17] A pervesztesség-pernyertesség arányát a felperesre kedvezőbben 80 – 20 %-ban határozta meg, ennek figyelembevételével rendelkezett a felmerült illeték, a felszámított ügyvédi munkadíj és az előlegezett költségek viseléséről.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[18] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a sérelemdíj összegének 4 000 000 Ft-ra történő felemelését, valamint az alperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte, figyelemmel az általa előlegezett szakértői díjra és felszámított perköltség összegére. A Pp. 83. § (3) bekezdése alapján kérte az alperes perköltségének viselése alól mentesíteni. A másodfokú perköltségét az IM r. 3. §-a alapján számította fel azzal, hogy a jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére köteles. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározásakor nem értékelte

kellő súllyal, hogy a bántalmazással végleges állapotú maradandó fogyatékoságot szenvedett el. Hangsúlyozta, a bántalmazás idején 32 éves volt, így fiatal kora óta kénytelen úgy leélni hátralevő életét, hogy egyik fülére semmit nem hall. A perben meghallgatott tanúk alátámasztották az életvitelének és személyiségének a megváltozását. Hangsúlyozta, halláskárosodása élete minden percét megnehezíti. Nem hagyható továbbá figyelmen kívül, hogy a jogsértés munkaképesség-csökkenést is eredményezett.

[19] Utalt arra, orvosai már 2017. áprilisában közölték vele, hogy állapota végleges, abban javulás nem várható. Ennek ellenére keresett fel a (.....) Klinikán egy specialistát, aki megerősítette abban, hogy állapotán csak műtét során beépített hallásjavító implantációval lehet segíteni. A műtétet nem vállalta, részben mert félt tőle, másrészt pedig nem tartotta az implantátumot esztétikailag olyannak, amit szívesen látna magán minden nap. Egészségügyi önrendelkezési jogából eredően nem kötelezhető, hogy vállalja az implantáció beültetését. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összege 3-4 havi magyarországi átlagkeresetnek felel meg. Utalt arra, az alperes soha nem kereste meg, hogy bármilyen módon tudja-e reparálni az elszenvedett sérülést, még bocsánatot sem kért tőle. Így arra kényszerítette, hogy jogos igényét bírósági úton érvényesítse. Az alperes még a kereset jogalapját is vitatta, ezért kénytelen volt indítványozni szakértő bevonását, akinek 258 738 Ft összegű munkadíját előlegeznie kellett. Az általa fizetendő költségek szinte meghaladják a marasztalás összegét, így a sérelemdíj elveszíti a reparációs funkcióját. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a hasonló esetekben elszenvedett jogsértések kapcsán megítélt sérelemdíj mértékével. Álláspontjának alátámasztására egyedi ügyekben hozott bírósági határozatokra hivatkozott. Utalt az Alkotmánybíróság 34/1992 (VI. 01.) AB határozatára, amely hangsúlyozza, hogy az eset egyedi körülményeit is figyelembe véve és mérlegelve kell a sérelemdíj összegét akként megállapítani, hogy az alkalmas legyen arra, hogy a pénzzel nem mérhető hátrányokat más nemű pénzbeli előnyök nyújtásával hozzávetőlegesen ellensúlyozza.

[20] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, iratellenes az a felperesi érvelés, hogy az egyik fülére szinte semmit nem hall, mert a szakértői vélemény megállapította, hogy a halláskárosodás csak bizonyos tartományokban mérhető. Fenntartotta az, hogy a felperes nem kezelte magát időben, a büntetőbíróság felhívására a vizsgálatoknak nem tett eleget, ami a felperesnek felróható. Kiemelte, a felperes teljes egészében elutasítja az orvosokkal való együttműködést, illetve az implantáció lehetőségét, holott halláskárosodása implantátum beépítésével orvosolható lenne. Megítélése szerint az esztétikumra való hivatkozása nem áll arányban a halláskárosodással, azt a felperes hiúsági kérdéssé degradálja. Ez pedig megkérdőjelezi a felperesnek az életvitel megváltozásával kapcsolatos előadását.

[21] Perköltségét az IM r. alapján általános forgalmi adó mentesen megállapítható ügyvédi munkadíj összegében, 150 000 Ft-ban számította fel.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[22] A fellebbezés részben alapos.

[23] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy felülbírálati jogkörei közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[24] A felperes fellebbezése a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására irányul. E rendelkezés alapján a másodfokú bíróság az anyagi jogi felülbírálat során jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését. A sérelemdíj összegének meghatározása anyagi jogi jogkörben hozott döntésnek minősül.

[25] A felperes fellebbezése alapján az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt szempontok megfelelő mérlegelésével határozta-e meg.

[26] Az ítéltábla előrebocsátja, a fellebbezésben hivatkozott egyedi ügyekben hozott bírósági döntések nem teszik megalapozottá a fellebbezési kérelmet. A sérelemdíj összezszerűségének meghatározásakor a jogi érvelés során irányadók lehetnek a más ítéletekben elvégzett mérlegelések szempontjai, azonban az immateriális sérelmek nem mérhetők matematikai módszerekkel; pusztán az a tény, hogy más ítéletek hasonló jogsértések mellett más tartalmú sérelmet, vagy más összegű kompenzációt találtak alkalmasnak, önmagában még nem ad alapot az anyagi jogi felülmérlegelésre (BDT2022. 4543.III.).

[27] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű mérlegelésével a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes a bántalmazással okozati összefüggésben milyen nemvagyoni hátrányt szenvedett. Nem osztja azonban az ítéltábla az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a megítélt 1 200 000 Ft sérelemdíj alkalmas a sérelem kompenzálására. Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy a felperesnél a halláskárosodás a beszédtartományban következett be, ami azt jelenti, hogy az ebből fakadó hátrányt a mindennapi életben érzékeli. Nem kapott kellő súlyt a hátrány bekövetkeztekori fiatal életkorának értékelése, továbbá az a tény sem, hogy az alperes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett halláskárosodás eredményezett a felperesnél maradandó fogyatékoságot és egyidejűleg munkaképesség-csökkenést is.

[28] Az ítélet akként értelmezhető, az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét csökkentő tényezőként értékelte azt, hogy a felperes nem vállalta az implantátum beültetésével járó műtéti beavatkozást. Ezzel az ítéltábla nem ért egyet. A szakértő által előadottakból ugyanis kitűnik, hogy az alperes jogsértő magatartásával okozati összefüggésben keletkezett halláskárosodás kiküszöbölésére ez a beavatkozás nem alkalmas.

[29] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az alperesnek a büntetőbíróság által elrendelt vizsgálatok késedelmével, illetve elmaradásával kapcsolatos érveit. A szakértői véleményt elfogadva ítéletének indokolásában megállapította, hogy ez nem volt hatással a felperes állapotára. Az alperes az elsőfokú ítéletnek ezt a megállapítását az ítélet indokolása elleni fellebbezésben vitathatta volna. A fellebbezési ellenkérelem azonban erre nem ad lehetőséget, az ugyanis a fellebbező fél ellenfelének a perorvoslati kérelemmel szembeni álláspontja kifejtésére szolgál.

[30] Ugyanezen okból nem vitatható az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni hátrányok köre sem.

[31] Utal az ítéltábla arra, a sérelemdíj mértékének meghatározásakor jelentősége van a jogsértő részéről megállapítható felróhatóság mértékének is. Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes felindultsága az elkövetés módjára tekintettel (egyetlen lökés okozta a felperes elesését és az ebből eredő sérülést) kis mértékű.

[32] Mindezen körülmények mérlegelésével az ítéltábla a felperest ért nemvagyoni hátrány kompenzálására az elbíráláskori értékviszonyok figyelembevételével 2 500 000 Ft

sérelemdíjat tekintett arányban állónak, ezért az alperes által fizetendő marasztalás összegét ennek megfelelően felemelte.

[33] Minderre figyelemmel az elsőfokú eljárásban a pervesztesség-pernyertesség aránya az alperesre kedvezőbben 41 % - 49 %-ban határozható meg.

[34] A felperesnek az elsőfokú eljárásban 842 333 Ft költsége merült fel (591 000 Ft ügyvédi munkadíj + 251 333 Ft előlegezett szakértői díj) annak 41 %-ára, azaz 345 356 Ft-ra tarthat igényt. Az alperest megilleti a felszámított 300 000 Ft ügyvédi munkadíj 49 %-a, azaz 147 000 Ft. Erre tekintettel a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján az alperest kötelezte az ítéltábla a felperes 198 356 Ft elsőfokú perköltségének a megfizetésére.

[35] A peres felek a pervesztesség-pernyertesség megváltozott arányában kötelesek megfizetni a feljegyzett eljárási illetéket [Pp. 101. § (1) bekezdés, Pp. 102. § (1) bekezdés].

[36] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit részben, a rendelkező részben foglaltak szerint változtatta meg a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[37] A fellebbezési pertárgyérték 2 800 000 Ft, amelyből a felperes 1 300 000 Ft erejéig, az alperes 1 500 000 Ft erejéig bizonyult pernyertesnek.

[38] Az ítéltábla a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte a nagyobb részben pervesztes felperest az alperes IM r. 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) és (6) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére.

[39] A feljegyzett 224 000 Ft másodfokú illetékből a felperes 120 000 Ft-ot, az alperes pedig 104 000 Ft-ot köteles megfizetni a Magyar Államnak [Pp. 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés].

Szeged, 2022. november 16.

Dr. Béri András sk.

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.

Dr. Lengyel Nóra sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró